

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 26 (502) Mierzeszyn, 20 sierpnia 2022 r. ISSN 2082-0089 Rok 13

UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘCEŃ BISKUPICH KS. KANONIKA DR. PIOTRA PRZYBORKA

Bazylika archikatedralna w Gdańsku Oliwie, 20 sierpnia 2022 roku

Ks. Arcybiskup Tadeusz Wojda SAC Metropolita Gdański, główny szafarz święceń przez gest nałożenia rąk włączył Ks. Piotra Przyborka w najwyższe kapłaństwo samego Chrystusa i udzielił mu daru Ducha Świętego do pełnienia urzędu biskupiego posługiwania.

Od lewej: Ks. Arcybiskup Salvatore Pennacchio Nuncjusz Apostolski w Polsce (współszafarz święceń), Ks. Arcybiskup Tadeusz Wojda SAC Metropolita Gdański (główny szafarz święceń), Ks. Biskup Zbigniew Zieliński Biskup Koadiutor Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej (współszafarz święceń).

Od lewej: Ks. Kanonik Władysław Pałys, proboszcz Parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Gdyni Witominie (prezbiter asystujący), Ks. Biskup Nominat Piotr Przyborek (kandydat do święceń biskupich), Ks. Krzysztof Terepka, misjonarz (prezbiter asystujący).

FRANCISCUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio **Petro Przyborek**, e cleero archidiececesis Gdanensis, hactenus ibidem Moderatori Officii Dioecesani de rebus pastoralibus, eidemque Destinato Auxiliari et titulari Episcopo nominato Mustitano in Numidia, salutem et Apostolicam Benedictionem. Deout Patet et Filio in divinitate cet consubstantialis, Spicitus Sanctus est amor ac bonum unde ut e fonte vivo omnis largitus salute creaturis emanat scilicet bonum existentiae et bonum gratiae per oeconomiam salutis hominibus impetratum - cfe s. Joannes Paulus II, *Dominum et Vivificantem*, 10. Haec sane salus fidelibus plane in Ecclesia per ministerium episcoporum et presbyterorum impetratur. Ut hoc donum Christi magis in communitate Gdanensi divulgaretur, Archiepiscopus et Metropolitae eius, Venerabilis Scater Thaddeus Wojda, SAC, pastorales necessitates diligenter inspiciens, nuper a Sancta Sede a lium Auxiliarem postulavit. Nos vero eius precibus concedentes, mentem Nostram ad te, dilecte Fili, dirigitus, qui caritate, spiritali vita ac pastoralis opera eminuisti. Itaque, audita sententia Dicasterii pro Episcopis, ex Nostrae Apostolicae potestatis et auctoritatis plenitudine, te Episcopum titularis Sedis **Mustitanae in Numidia** nominamus simulque Auxiliarem archidiececesis Gdanensis constituimus, iuribus datis et impositis obligationibus ibidem ad officium secundum ius canonicum spectantibus. Quod ad tuam episcopalem ordinationem attinet, eam extra Romam a catholico Episcopo accipere poteris secundum liturgicas normas. Ad illam autem ne accedas, nisi prius eate facta fidei professione et iure iurando dato fidelitatis erga Nos et Nostros hac in Apostolica Sede Successores. Te denique adhortamur, dilecte Fili, ut intercesseribus Beatae Mariae Virgine ac multis sanctis Patris tuae, onera responsalitate pro salute christifidelium concordi animo cum sacerdotum Antistite tuo suscipias et prudenter populo Dei in Magisterio Ecclesiae Materis custodia diendo servare valeas. Datum Romae, Laterani, die sexto mensis Julii, anno Domini bismillesimo vicesimo secundo, Pontificatus Nostri decimo.

Litterarum Romanarum, Pont. April.

FRANCISZEK BISKUP, SŁUGA SŁUG BOŻYCH, przesyła pozdrowienie i Apostolskie

Błogosławieństwo umiłowanemu synowi Piotrowi Przyborkowi pochodzącemu z duchowieństwa Archidiecezji Gdańskiej, dotychczas tamtejszemu dyrektorowi wydziału duszpasterskiego, który to został wyznaczony na biskupa pomocniczego i mianowany biskupem tytularnym *Musti di Numidia*. *Duch Święty, jako współtłoty w Bóstwie Ojcu i Synowi, jest Miłością i Darem (nie stworzonym), z którego jakby ze źródła (fons vivus) wypływa wszelkie obdarowanie względem stworzeń (dar stworzony): obdarowanie istnieniem wszystkiego poprzez akt stworzenia, obdarowanie człowieka łaską poprzez całą ekonomię zbawienia.* (św. Jan Paweł II „*Dominum et Vivificantem*”, 10). Owo zaś zbawienie dla wiernych w całym Kościele uzyskuje się poprzez posługę biskupów i prezbiterów. Aby ten dar Chrystusowy jeszcze bardziej się rozpowszechniał we wspólnocie gdańskiej, jej arcybiskup metropolita, czcigodny brat Tadeusz Wojda SAC, bacznie postrzegając na potrzeby duszpasterskie, niedawno poprosił Stolicę Apostolską o drugiego biskupa pomocniczego. My zaś, przychyłając się do jego prośby, kierujemy Naszą myśl, ku tobie, umiłowany synu Piotrze Przyborku, który wyróżniłeś się miłością, życiem duchowym i pracą duszpasterską. Dlatego też, wysłuchaliśmy opinii Dykasterii ds. Biskupów. Pełnią Naszej Apostolskiej władzy i powagi, mianujemy ciebie biskupem tytularnym *Musti di Numidia*, oraz ustanawiamy cię biskupem pomocniczym Archidiecezji Gdańskiej wraz z przyznaniem praw i nałożeniem obowiązków zgodnie z Prawem Kanonicznym przynależnym temu urzędowi. Co zaś tyczy się twoich święceń biskupich, będziesz mógł je przyjąć poza Rzymem od biskupa katolickiego, zgodnie z przepisami liturgicznymi. Nie wolno ci jednak do nich przystąpić, jeśli uprzednio nie złożysz Wyznania Wiary, przysięgi wierności względem Nas i Naszych następców na tej Stolicy Apostolskiej. Ciebie w końcu zachęcamy, umiłowany synu, Piotrze Przyborku, abyś za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny oraz licznych Świętych twojej Ojczyzny, przyjął trudy, odpowiedzialność za zbawienie wyznawców Chrystusa razem z twoim biskupem i roztropnie służył Ludowi Bożemu, strzegąc nauki Matki Kościoła. Dano w Rzymie na Lateranie, dnia szóstego lipca roku Pańskiego dwa tysiące dwudziestego drugiego, w dziesiątym roku Naszego Pontyfikatu.

Franciszek

Homilia Jego Eksceleencji Ks. Arcybiskupa Tadeusza Wojdy SAC Metropolity Gdańskiego podczas święceń biskupich Ks. Piotra Przyborka. Bazylika Archikatedralna w Gdańsku Oliwie, 20 sierpnia 2022 roku.

ABYŚ BYŁ ZAWSZE BLISKO BOGA I LUDU, Z KTÓREGO POCHOdzISZ

Ekscelencjo, Księżu Arcybiskupie Nuncjuszu, Drodzy Bracia w biskupstwie i w kapłaństwie, Siostry Zakonne, Osoby Konsekrowane, przedstawiciele Ruchów i Wspólnot Religijnych, Szanowni przedstawiciele władzy państwowej i samorządowej,

Drogi księżu biskupie nominacie Piotrze Droga Rodzino, przyjaciele i goście!

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia, obecni na tej uroczystości i łączący się z nami za pomocą mediów!

Archikatedra oliwska wraz z całą wspólnotą wiernych przeżywa dzisiaj wzniosłe chwile - święcenia biskupie ks. Piotra Przyborka. Z tej

ziemi wyrósł, w tej wspólnocie chrześcijańskiej dojrzewał w wierze, a owocem tej wiary było jego powołanie kapłańskie.

Za chwilę przez ręce szafarza święceń otrzyma pełnię tego kapłaństwa i zostanie włączony do grona następców Apostołów. W ten sposób, za przykładem Piotra, Jana, Jakuba i innych, będzie doświadczał szczególnej bliskości Jezusa Chrystusa. W Jego mocy będzie pełnił Jego potrójną misję: prorocką, pasterką i nauczycielską.

Kościół Gdański raduje się wielce nowym pasterzem i dlatego tak licznie uczestniczy w dzisiejszej uroczystości. Pragnie wznieść hymn uwielbienia i wdzięczności Bogu za biskupa Piotra. Pragnie go otoczyć miłą wonią modlitwy, prosząc, aby Duch Święty prowadził go, umacniał i inspirował w realizacji misji i zadań pasterskich.

Nasz Kościół Gdański pragnie wyrazić głęboką wdzięczność również Ojcu Świętemu Franciszkowi za dar biskupa Piotra i zapewnić Go o naszym duchowym wsparciu i modlitwach zanoszonych w Jego intencjach.

Biskup Nominat jest kapłanem, który już mocno wpisał się w naszą wspólnotę poprzez swoją bogatą i wieloraką posługę duszpasterską. Dzięki solidnej formacji ludzkiej, duchowej i intelektualnej, zdobytej w gdańskim seminarium duchownym a następnie na uniwersytetach im. kard. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie i Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz w École biblique et archéologique w Jerozolimie, uzyskał tytuł doktora i nabył solidną i szeroką znajomość zarówno Teologii jak i Pisma Świętego. Owocem tego były wykłady z Pisma Świętego w Seminarium oraz podejmowanie w parafiach, ciekawe inicjatywy duszpasterskie, które mocno budowały i inspirowały wiernych. Chętnie był zapraszany także w inne strony Polski, aby głosił rekolekcje, kazania czy konferencje dla wspólnot parafialnych, kapłańskich, zakonnych a także charyzmatycznych.

Powołanie i wybór drogi kapłańskiej, a tym bardziej biskupiej, nie jest naszą zasługą, lecz darem Bożym. Potwierdza to sam Bóg na przykładzie proroka Jeremiasza z dzisiejszego pierwszego czytania: „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię” (Jr 1,4).

Pan wybiera i powołuje, zaś osoba powołana daje odpowiedź. Jeremiasz wzbraniał się mówiąc: „Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem”. Ks. Piotr, po swojej nominacji wyznał, że czuje się zbyt młody i niedoświadczony do tak wielkiej posługi. Ale Pan, który powołuje, uspokaja, mówiąc: „Oto

kładę moje słowa w twoje usta /.../ pójdiesz, do kogokolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek ci polecę.” Bóg pociesza proroka, że to On sam będzie przez niego przemawiał, a on stanie się narzędziem działania Bożego.

Drogi Księżę Piotrze! Zbyteczny zatem jest wszelki lęk, wiedząc, że za przykładem Jeremiasza, Bóg i w twoje usta będzie kładł swoje słowo. Jako starszy brat w biskupstwie chcę Ci powiedzieć, że doświadczałem tego jasno i wyraźnie. Zresztą i Ty tego doświadczasz już od chwili twoich święceń kapłańskich, które otrzymałeś 21 lat temu, 16 czerwca 2001 r. w Bazylice Mariackiej. Zaufaj Mu, wsłuchuj się w Jego słowo i staraj się je rozeznawać. Słuchaj też Kościoła i Ludu Bożego, który w ostatnich miesiącach mocno przemawiał przez spotkania synodalne, dając wiele cennych wskazówek jak realizować tę posługę.

Św. Paweł w drugim czytaniu przypomina Rzymianom, że *„Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi /.../ Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi”* (Rz 8,14-18). Ta prawda, że *„jesteśmy dziećmi Bożymi”* od dzisiaj staje się zawołaniem biskupim ks. Piotra. W wyjaśnieniu tego zawołania, Biskup Nominat napisał, że jest to jedna *„z podstawowych i najprostszych prawd wiary, która pozwala człowiekowi wejść w intymną relację z Bogiem, do czego wzywał sam Zbawiciel, ucząc Apostołów modlitwy: Kiedy będziecie się modlić, mówcie: Ojcze... (Łk 11,2).”*

Duch Święty, towarzysząc nam od chwili Chrztu św., stwarza w nas synowską relację z Bogiem, pełną miłości i ufego posłuszeństwa, abyśmy pośród ludu mogli być posłańcami Ewangelii wolności, radości i nadziei. Ta prawda znajduje swoje odzwierciedlenie również w herbie biskupim ks. Piotra. W centrum krzyża jerozolimskiego umieścił gołębicę - symbol Ducha Świętego. Duch Święty jest szczególnym darem dla wierzących. Przypomina Kościołowi o Bożym dziecięctwie, gdy uwalnia serca od grzechów i przywraca stan łaski uświęcającej. Jest Pocieszycielem, Parakletem, który prowadzi Kościół.

Drogi i czcigodny księżę Piotrze! U początków Twojej biskupiej posługi Chrystus zwraca się do Ciebie ze słowami: *„Wyłyn na głębię”*. Ta głębia to niezmierna przestrzeń dzisiejszego świata, który oczekuje twojej kapłańskiej i biskupiej posługi. W tej posłudze, pilnej i przynaglającej, nie ma określonego czasu ani przestrzeni, warunków dobrych lub niedobrych, sytuacji sprzyjających lub niekorzystnych. Dokładnie jak w dzisiejszej Ewangelii, kiedy Jezus mówi do Piotra, aby wypłynął w czasie całkowicie niestosownym i w momencie wielkiego zmęczenia, bo przecież

po całonocnym połowie, zresztą całkowicie bezowocnym. Jezus oczekuje od Ciebie Piotrowej dyspozycyjności: *„Na Twoje słowo!”*

Jezus chce, abyś doświadczył tego samego „zduwienia” z powodu cudownego połowu całkowicie nie w porę. Ono jest najlepszą motywacją, nagrodą i zapewnieniem, że z Jezusem wszystko jest możliwe. Zabierając Cię dzisiaj na głębię, Chrystus kieruje jeszcze raz te same słowa, które już kiedyś usłyszałeś: *„Pójdź za Mną”*. Od dzisiaj chce Cię poprowadzić tylko i wyłącznie swoimi drogami. Chce Cię poprowadzić do tych, którzy są w największej potrzebie duchowej i ludzkiej, moralnej i społecznej. Posyła Cię, abyś wszystkich otaczał ojcowską i braterską miłością, z cierpliwością i umiejętnością krzepił duchowo; ożywiał wiarę i rozpalał miłość w tych, którzy są w owczarni Chrystusowej i w tych, którzy są poza nią; abyś niósł nadzieję tym co utracili sens wiary i pogubili się w życiu; podnosił na duchu strapiionych, poranionych i upokorzonych. Dzień po dniu będziesz podejmować trud, aby każdemu, kogo Chrystus stawia na twojej drodze, pomóc budować swoje człowieczeństwo i swoje relacje z Bogiem i z drugim człowiekiem.

I jeszcze jedno: Pasterz na dzisiejsze czasy musi mocno uchwycić się Chrystusa, bowiem jego posługa w świecie jest wielka i wspaniała ale też trudna i wymagająca. Jej realizacja wymaga nieustannego upodabniania się do Jezusa, pozostawania z Nim w zażyłości, tak aby być zawsze Jego żywą ikoną. Skuteczność i owocność tej posługi będzie zależeć od tego, na ile będziesz pozostawał *„z Chrystusem, w Chrystusie i przez Chrystusa”*. Ta prawda ma swoje umocowanie w słowach samego Jezusa: *„Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić”* (J 15,5).

Jezus, który kiedyś Cię wybrał i powołał do uczestnictwa w swoim kapłaństwie a dzisiaj namaszcza do jego pełni w posłudze biskupiej, zwraca się do Ciebie słowami z Ewangelii: *Pokój z Tobą! Jak mnie Ojciec posłał, tak i Ja Cię posyłam. Weźmij Ducha Świętego (por. J 20, 21-22) i idź, gdzie On Cię poprowadzi.*

A Maryja Najświętsza Matka Kościoła, Św. Wojciech oraz inni Patronowie naszej archidiecezji niech Cię wspierają w tym biskupim posługiwaniu i wypraszają potrzebną moc i łaskę. Amen.

Ks. Arcybiskup TADEUSZ WOJDA SAC
Metropolita Gdański

Gdańsk Oliwa, 20 sierpnia 2022 roku

CEREMONIA ŚWIĘCEŃ BISKUPICH KS. KANONIKA DR. PIOTRA PRZYBORKA

Gdańsk Oliwa, 20 sierpnia 2022 roku

Najważniejszym i najistotniejszym momentem całej celebracji - chwili święceń był gest nałożenia rąk na głowę Elekta przez Ks. Arcybiskupa Tadeusza Wojdy SAC Metropolite Gdańskiego. To wydarzenie przedstawiliśmy na pierwszej stronie naszej gazety. Po Księdzu Arcybiskupie Metropolicie wszyscy obecni biskupi włożyli ręce na głowę wybranego. W ten sposób dali wyraz swej woli przekazania Ducha temu, który stał się wraz z nimi współpracownikiem Winnicy Pańskiej. Nałożenie rąk - to gest wykonywany już przez apostołów i oznacza przekazanie świętej władzy kapłańskiej oraz szczególne poświęcenie osoby Bogu. Poniżej na fotografiach zamieszczono gest nałożenia rąk przez pozostałych biskupów.

Nałożenie rąk przez Ks. Arcybiskupa Salvatore Pennacchio Nuncjusza Apostolskiego w Polsce;

- przez Ks. Biskupa Zbigniewa Zielińskiego Koadiutora Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej;

- przez Ks. Biskupa Józefa Szamockiego Biskupa Pomocniczego Diecezji Toruńskiej;

- przez Ks. Biskupa Jacka Jezierskiego Biskupa Elbląskiego;

Nałożenie rąk przez Ks. Biskupa Wiesława Meringa Biskupa Seniora Diecezji Włocławskiej;

- przez Ks. Biskupa Wiesława Śmigła Biskupa Toruńskiego

- przez Ks. Biskupa Wiesława Szlachetkę Biskupa Pomocniczego Archidiecezji Gdańskiej;

- przez Ks. Biskupa Grzegorza Balcerka Biskupa Pomocniczego Archidiecezji Poznańskiej;

**- przez Ks. Biskupa Andrzeja Suskiego
Biskupa Seniora Diecezji Toruńskiej;**

**- przez Ks. Biskupa Adriana Puta
Biskupa Pomocniczego Diecezji
Zielonogórsko-Gorzowskiej.**

Najbliższa rodzina Ks. Biskupa Piotra Przyborka (na fotografii m.in. Mama i Bracia).

Modlitwa święceń. Po geście nałożenia rąk nastąpiła uroczysta modlitwa święceń. Wzywa ona wszechmogącego Ojca - źródło wszelkich łask, aby wylał na wybranego moc Ducha Świętego, który włada i kieruje. Bóg dał Go swojemu umiłowanemu Synowi, Jezusowi Chrystusowi, On zaś przekazał Go świętym Apostołom, aby w różnych miejscach ustanowili Kościół na cześć i chwałę Bożego imienia. W czasie całej modlitwy święceń nad głową Elekta była trzymana przez dwóch diakonów księga Ewangelii; gest ten oznacza, że wierne głoszenie Słowa Bożego stanowi jedno z głównych zadań biskupa.

Boże i Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Boże wszelkiej pociechy, Ty mieszkasz na wysokościach i łaskawym wejrzeniem ogarniasz ziemię. Ty znasz wszystkie rzeczy, zanim powstaną. Ty ustanowiłeś prawa w swoim Kościele przez słowo Twojej łaski.

Ty od początku wybrałeś ród sprawiedliwych pochodzący od Abrahama. Ty ustanowiłeś zwierzchników i kapłanów i nie zostawiłeś swojej świątyni bez posługi. Ty od początku świata chciałeś być wielbiony przez tych, których wybrałeś. Teraz, Boże, wylej na tego wybranego pochodzącą od Ciebie moc, Ducha Świętego, który włada i kieruje, którego dałeś Twojemu umiłowanemu Synowi, Jezusowi Chrystusowi, On zaś dał Go świętym Apostołom, aby w różnych miejscach ustanowili Kościół, jako Twoją świątynię, na nieustanną cześć i chwałę Twojego imienia.

Ojciec, który znasz serca, spraw, aby ten Twój sługa, którego wybrałeś na biskupa, kierował Twoim świętym ludem i nienagannie sprawował najwyższe kapłaństwo, służąc Tobie dniem i nocą.

Niech nieustannie wyjednuje Twoją łaskawość i składa dary Twojego Kościoła. Niech mocą Ducha posiada płynącą z najwyższego kapłaństwa władzę odpuszczania grzechów zgodnie z Twoim poleceniem. Niech rozdziela obowiązki według Twojej woli i niech rozwiązuje wszelkie więzy tą władzą, którą dałeś Apostołom.

Niech dzięki łagodności i czystości serca podoba się Tobie i składa miłe ofiary przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, przez którego Tobie chwala i potęga, i cześć, z Duchem Świętym, w świętym Kościele, teraz i na wieki wieków.

Namaszczenie głowy. Ksiądz Arcybiskup Metropolita Gdański następnie namaścił olejem Krzyżma świętego głowę nowo wyświęconego biskupa. Tak jak niegdyś Bóg znalazł Dawida, swojego sługę i namaścił go świętym olejem, tak również i dzisiaj, wybiera i namazcza swojego sługę do pełnienia posługi biskupiej. Pragnie już odtąd być przy nim i go umacniać. Od tego momentu z nim Jego wierność i łaska, a w Jego imieniu jego moc wywyższona.

Niech Bóg, który uczynił cię uczestnikiem najwyższego kapłaństwa Chrystusa, przeniknie cię olejem mistycznego namaszczenia i przez hojne błogosławieństwo duchowe zapewni owocność twojej posłudze.

* * *

Wręczenie księgi Ewangelii. Następnie Ksiądz Arcybiskup Metropolita Gdański wręczył nowemu Biskupowi księgę Ewangelii i zwrócił się do niego tak, jak niegdyś św. Paweł Apostoł zwrócił się do Tymoteusza (por. 2 Tm 4,2).

Przyjmij Ewangelię i głosź Słowo Boże z całą cierpliwością i umiejętnością.

Nałożenie pierścienia. Nowo wyświęcony biskup otrzymał pierścień - znak wierności. Biskup ma być apostołem miłości i promotorem czystości, aby budować wśród wiernych relacje wzajemnego szacunku i poważania.

Przyjmij pierścień, znak wierności, i zachowaj nienaruszoną wiarę. Strzeż od skażenia Bożą Oblubienicę, to jest Kościół święty.

* * *

Nałożenie piuski. Piuska, którą otrzymał nowy biskup, jest liturgicznym nakryciem głowy każdego biskupa. Ma przypominać o obowiązku świętości, aby upodabniać się do Chrystusa i ukazywać Go innym. Jej symbolika ukazuje, że biskup jest „poświęcony dla Pana” (Wj 28,36).

Nalożenie mitry. Mitra, którą otrzymał nowy biskup, jest liturgicznym nakryciem głowy każdego biskupa. Ma przypominać o obowiązku świętości, aby upodabniać się do Chrystusa i ukazywać Go innym. Jej symbolika ukazuje, że biskup jest „poświęcony dla Pana” (Wj 28,36).

Przyjmij mitrę i niech jaśnieje w tobie blask świętości, a gdy ukaże się Najwyższy Pasterz, niech ci da w nagrodę niewiedzący wieniec chwały.

Przekazanie pastorału. Biskup jest pasterzem, przewodnikiem prowadzącym trzodę do zbawienia. Ważnym więc znakiem tego pasterskiego urzędu biskupa staje się przekazanie pastorału.

Przyjmij pastorał, znak urzędu pasterskiego posługiwania, i czuwaj nad całą owczarnią, nad którą Duch Święty ustanowił cię biskupem, abys kierował Kościołem Bożym.

Zajęcie pierwszego miejsca wśród biskupów koncelebrujących. Ksiądz Arcybiskup Metropolita Gdański następnie zaprosił nowo wyświęconego Biskupa, aby zasiadł na przygotowanym miejscu, zajmując pierwsze miejsce wśród biskupów koncelebrujących. Obrzęd ten miał za zadanie zaprezentowanie nowego Biskupa całej wspólnocie Ludu Bożego, w której będzie posługiwał.

* * *

Pocałunek pokoju. Ksiądz Arcybiskup Metropolita Gdański przekazał pocałunek pokoju nowo wyświęconemu Biskupowi. Jest to znak, że łączy ich wspólna więź duchowa kapłaństwa Chrystusowego. Po Księdzu Arcybiskupie Metropolicie tak samo uczynili wszyscy obecni biskupi, na znak włączenia nowo wyświęconego do stanu episkopatu i przyjęcia go przez tę społeczność.

PATER, IN MANUS TUAS

Drodzy Bracia i Siostry!

Dwa miesiące temu byłem w Gdyni, gdzie na obraz Matki Bożej Pocieszenia nałożyłem papieską koronę, a dziś znowu jestem w archidiecezji gdańskiej, aby nałożyć ręce na głowę nowego biskupa pomocniczego tej wspólnoty. Pozdrawiam arcybiskupa metropolitę gdańskiego Tadeusza; koadiutora diecezji koszalińsko-kolobrzeskiej Zbigniewa; biskupa pomocniczego Wiesława; biskupów, kapłanów, alumnów, osoby konsekrowane oraz wszystkich, którzy uczestniczą w tej uroczystości. Pozdrawiam najbliższą rodzinę biskupa Piotra.

Drogi Biskupie Piotrze!

W pierwszych słowach, w których odniosłeś się na antenie Radia Gdańsk do swojej nominacji, wspomniałeś, że choć nominacja ta cię zaskoczyła, to przyjąłeś ją z radością. To dobrze, bo obowiązki, które podejmujemy z radością, mają większe szanse na to, by przynieść dobre owoce. Radosnego dawcę miłuje Bóg! Bo choć w dzisiejszej liturgii coś otrzymałeś – sakrę biskupią – to również coś dajesz z siebie: oddajesz się na posługę tej wspólnoty Kościoła powszechnego, która jest w archidiecezji gdańskiej.

W sekwencji wielkanocnej śpiewamy: „Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja. A miejscem spotkania będzie Galilea”. Założyłeś i prowadziłeś przez lata czasopismo biblijne: „Galilea. Tajemnice Pisma Świętego”. Teraz twoją Galileą będzie każde spotkanie z wiernymi. To na tych spotkaniach będziecie wspólnie przeżywać obecność Jezusa Zmartwychwstałego. W tych spotkaniach to, co głosiłeś na łamach czasopisma, będziesz głosił swoim życiem oraz posługą sakramentalną i ewangelizacyjną.

Jesteś dzieckiem Gdańska. Tu się urodziłeś, tu przeżywałeś swoją młodość i zdobywałeś wiedzę. Przywołam więc słowa, który wypowiedział mój poprzednik na święceniach obecnego tu biskupa Zbigniewa. Słowa, które wyznaczają genius loci tego miasta: Nec temere, nec timide! Tak pełnij swoją posługę: ani zuchwale, ani bojaźliwie; bez strachu, ale z rozwagą; bez zuchwałości, ale i bez lęku. Tego ci życzę! I pamiętaj, że masz wokół siebie ludzi życzliwych, którzy chcą iść razem z tobą po Bożych drogach, na czele z twoim metropolitą Tadeuszem.

Biskupie Piotrze, na biskupie zawołanie przyjąłeś słowa, które przypominają, że „jesteśmy dziećmi Bożymi”. Skoro tak, to oddawaj się w ręce Ojca niebieskiego: „Pater, in manus tuas...” – Ojcze, w Twoje ręce.

Niech w posłudze towarzyszy Ci łaska Trójcy Przenajświętszej, której poświęcona jest tutejsza bazylika katedralna, oraz Piękna Madonna Gdańska z Bazyliki Mariackiej, w której przyjąłeś święcenia prezbiteratu. Szczęść Boże!

Ks. Arcybiskup

SALVATORE PENNACCHIO

Nuncjusz Apostolski w Polsce

Gdańsk Oliwa, 20 sierpnia 2022 roku

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2022 roku

Ekscelencjo,
Najdostojniejszy Księżę Biskupie,

w imieniu Konferencji Episkopatu Polski chciałbym złożyć jak najserdeczniejsze życzenia i gratulacje z okazji przyjęcia sakry oraz powitać w gronie biskupów polskich. Zapewniam o modlitwie w intencji Waszej Ekscelencji ze strony wiernych i pasterzy Kościoła w Polsce.

W posynodalnej adhortacji apostołskiej *Pastores gregis* czytamy „zadaniem każdego biskupa jest w rzeczywistości głoszenie światu nadziei, poczynając od głoszenia Ewangelii Jezusa Chrystusa (...) Należy do niego w szczególności zadanie, by być prorokiem, świadkiem i sługą nadziei. Powinien wzbudzać ufność i uzasadniać wobec wszystkich nadzieję chrześcijańską (por. 1 P 3, 15). Biskup jest prorokiem, świadkiem i sługą tej nadziei przede wszystkim tam, gdzie silniejsza jest presja kultury immanentystycznej, spychającej na margines każde otwarcie na transcendencję” (PG, 3).

Biskup – prorok, świadek i sługa nadziei.

Życzę więc Księdzu Biskupowi, aby – będąc samemu głęboko zakorzenionym w miłości Chrystusowej – był Ksiądz Biskup najpierw świadkiem wiarygodnym, który sam karmi się nadzieją, pełniąc niełatwe zadania biskupa we współczesnym świecie. Życzę, aby był Ksiądz Biskup prorokiem gorliwym, zapalającym swoim autentyzmem wiary i posługi wszystkich wiernych oraz braci w kapłaństwie do jeszcze większej miłości Chrystusa i jego Kościoła. Życzę wreszcie, aby był Ksiądz Biskup sługą pokornym, dla którego nie ludzkie ambicje, poklask i zaszczyty, ale miłość Chrystusowego krzyża będzie motywem do podejmowania codziennej walki duchowej, a w jej ramach posługi biskupiej wobec wiernych, którym Ksiądz Biskup służy.

Najświętszej Maryi Pannie – Pani Jasnogórskiej – pokornej Służebnicy nadziei życie i posługę zawierzam, zapewniając o mojej modlitwie.

Z wyrazami szacunku, przesyłam braterskie pozdrowienia w Chrystusie,

+ **STANISŁAW GADECKI**
Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup Piotr Przyborek
Biskup pomocniczy Archidiecezji Gdańskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Andrzej Duda

Warszawa, 20 sierpnia 2022 roku

Jego Ekszelencja
Ksiądz Biskup Piotr Przyborek

Ekszelencjo Księżu Biskupiel

Pragnę złożyć Ekszelencji serdeczne gratulacje i życzenia Bożego błogosławieństwa z okazji przyjęcia sakry biskupiej. Bardzo się cieszę, że archidiecezja gdańska oraz Kościół w Polsce zyskują w osobie Księdza Biskupa hierarchę o wybitnej wiedzy teologicznej, wielkim doświadczeniu duszpasterskim i społecznym zaangażowaniu. Dzisiejszy uroczysty dzień jest także ważnym wydarzeniem w życiu publicznym naszej Ojczyzny, którego istotną postacią staje się Ksiądz Biskup wraz z podjęciem swej pasterskiej posługi.

Z radością przyjąłem decyzję Ojca Świętego Franciszka o powierzeniu Ekszelencji misji biskupa pomocniczego w metropolii gdańskiej. Jest Ksiądz Biskup dobrze przygotowany do tego odpowiedzialnego wyzwania. Od urodzenia związany z Gdańskiem i Trójmiastem – gdzie Ksiądz Biskup kształcił się, odbył formację w seminarium, przyjął święcenia kapłańskie, był wikariuszem w kilku parafiach, a ostatnio pełnił funkcję Dyrektora Wydziału Duszpasterskiego Kurii Metropolitalnej – doskonale zna Ekszelencja sprawy tego miasta i całej tutejszej ziemi oraz potrzeby i oczekiwania wiernych. Dał się też Ksiądz Biskup poznać jako znakomity biblista i teolog, założyciel i lider Szkoły Biblijnej oraz redaktor naczelny cieszącego się dużym zainteresowaniem czasopisma biblijnego „Galilea”. Ufam, że wszystkie te okoliczności i dotychczasowe doświadczenia Ekszelencji będą pomocne w posłudze u boku Arcybiskupa Ordynariusza – dla dobra Kościoła partykularnego i całego Kościoła polskiego.

Serdecznie życzę Księdzu Biskupowi wielu łask Bożych, niesłabnących sił ducha i ciała oraz nadziei i wytrwałości w pełnieniu niezwykle odpowiedzialnej misji duchowego przewodnika i troskliwego opiekuna społeczności archidiecezji gdańskiej. Jestem przekonany, że bogata wiedza, talenty i umiejętność budowania ludzkiej wspólnoty dopomogą Ekszelencji w urzeczywistnianiu powierzonych zadań. Na ręce Księdza Biskupa przekazuję również wyrazy szacunku i serdeczne pozdrowienia dla wszystkich uczestników dzisiejszej uroczystości.

Szczęść Boże!

ALLELUJA!

Drogi Księżu Biskupie Piotrze !

W imieniu kapłanów Archidiecezji Gdańskiej, a także w imieniu Kurii Metropolitalnej Gdańskiej, Gdańskiego Trybunału Metropolitalnego oraz Gdańskiego Seminarium Duchownego pragniemy wyrazić wielką radość, że Bóg wybrał Cię, abyś jako Biskup realizował misję, którą Pan Jezus powierzył Apostołom. Kiedy Chrystus ustanowił Dwunastu dał im takie wskazanie (Mt 10): *„Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy!”*.

Księżu Biskupie Piotrze, pragniemy zapewnić Cię o naszej modlitwie w Twojej intencji, abyś pełen Ducha Świętego mógł wypełnić te słowa Zbawiciela. Z odwagą i radością, z mocą Ducha Świętego głoś Dobrą Nowinę o tym, że jesteśmy dziećmi Bożymi i dziedzicami Boga. Niech Twoja posługa przeniknięta miłością niesie uzdrowienie tym, których serca zranione są grzechem i cierpieniem; przywraca życie tym, których dusze są martwe z powodu zagubienia Boga i daje wolność tym, którzy ulegli wpływom złego ducha.

Życzymy, aby w Twojej pasterskiej posłudze uobecniało się zwycięstwo Chrystusa Zmartwychwstałego. Tak jak cały Lud Boży, także i my kapłani bardzo potrzebujemy doświadczać Chrystusowej miłości w ojcowskiej trosce Biskupa. I jestem przekonany, że tak będzie: tak jak towarzyszyłeś całym sercem księdzu Janowi i księdzu Andrzejowi w ich cierpieniu i przejściu do nieba, tak z pewnością będziesz obecny w naszym duchowym zmaganiu się o świętość kapłańskiego życia.

Niech Chrystus Najwyższy i Wieczny Kapłan obdarza Cię Drogi Księżu Biskupie Piotrze Swoją Łaską, niech Maryja Królowa Kapłanów otacza Cię swoją macierzyńską opieką, a święty Piotr Apostoł, Twój wspaniały Patron, niech będzie dla Ciebie przewodnikiem w służbie Kościołowi

świętemu, abyś jak On utwierdzał swoich braci w wierze. Życzenia te zakończę Twoim ulubionym zawołaniem: Alleluja!

Pragnę także w imieniu całej Archidiecezji Gdańskiej wyrazić wdzięczność szafarzowi święceń – naszemu ks. Arcybiskupowi Tadeuszowi Wojdzie, Metropolicie Gdańskiemu oraz współszafarzom: ks. Arcybiskupowi Salvatore Penacchio, Nuncjuszowi Apostolskiemu w Polsce i ks. Biskupowi Zbigniewowi Zielińskiemu, koadiutorowi diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Dziękujemy za Waszą posługę i za przekazanie łaski i darów Ducha Świętego ks. Biskupowi Piotrowi. Bóg zapłać!

ks. MIROSLAW PISKOZUB

Gdańsk Oliwa, 20 sierpnia 2022

(...) W duchu synowskiego oddania dziękuję Ojcu Świętemu Franciszkowi za zaufanie i posłanie do posługi biskupa pomocniczego archidiecezji gdańskiej. Ze słowami wdzięczności zwracam się do moich konsekраторów. Arcybiskupowi Tadeuszowi Wojdzie dziękuję za dzisiejszą uroczystość święceń, a także za całą jego życzliwość, ojcowskie wsparcie i dotychczasową współpracę. Jestem wdzięczny arcybiskupowi nuncjuszowi Salvatore Pennacchio za współudział w konsekracji, za życzliwą rozmowę i słowa umocnienia w czasie przekazywania woli Ojca Świętego (...).

Dzisiaj archikatedra oliwska wypełniła się ludźmi, którzy przyszli, by wielbić Boga, a mnie otoczyć modlitwą. Za tę modlitwę dziękuję i pokornie o nią proszę, bym jak najlepiej wypełniał biskupią posługę (...).

Ks. Biskup PIOTR PRZYBOREK

Gdańsk Oliwa, 20 sierpnia 2022 roku

Z serca błogosławię
i proszę o modlitwę

† Piotr Przyborek

Biskup Pomocniczy Archidiecezji Gdańskiej

Pamiętka święceń biskupich
Gdańsk, 20 sierpnia 2022 r.

**KS. BISKUP
PIOTR PRZYBOREK**
Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Gdańskiej
Biskup tytularny Musti di Numidia

Herb: symbolika i wymowa

Każdy herb zawiera określone przesłanie, wyraża i reprezentuje osobę, która jest jego właścicielem. Herb biskupi przedstawia program posługi, charakterystyczne rysy duchowości, posługiwania, niekiedy nawiązuje do drogi życia. Pod tarczą herbową widnieje komentarz do herbu, czyli banderola z wypisaną na niej dewizą herbową zwaną zawołaniem biskupim.

Według zasad heraldyki kościelnej nad tarczą herbową biskupów umieszczany jest kapelusz - symbol pielgrzymowania - w kolorze zielonym, który oznacza pasterza prowadzącego owce na pastwisko. Przez rondo przeprowadzony jest zielony sznur z chwostami w tym samym kolorze, ułożonymi symetrycznie w trzech rzędach po sześć po obu stronach tarczy, zwieńczony chwostem nad rondem kapelusza. Za tarczą herbową znajduje się krzyż - wezwanie do naśladowania Chrystusa, posługi apostolskiej i głoszenia Ewangelii. Przesłanie zawarte w herbie ukazuje sztukę blazonowania, odczytywania znaczeń według reguł heraldycznych. Opisu herbu dokonuje się z pozycji osoby stojącej za herbem, nie zaś patrzącej na niego.

Herb bp. Piotra Przyborka zbudowany jest na stylizowanej tarczy późnogotyckiej. Na umieszczonym za nią złotym krzyżu widoczne jest połączenie obydwu jego ramion. Na srebrnej szarfi, pod tarczą, wypisana jest czarnymi literami dewiza herbowa.

Na tarczy herbowej widać czerwony krzyż jerozolimski - znak, że przez misterium męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa Bóg przywrócił ludziom godność dzieciństwa Bożego. W oryginalnej wersji jest to duży krzyż i cztery małe krzyże. Ukazane tu godło herbowe wyraża Kościół - wspólnotę dzieci Bożych - który narodził się na Golgocie. Krzyż jerozolimski oznacza pięć ran Zbawiciela, tu ma oznaczać Chrystusa, Głowę Kościoła, obok Niego zaś ludzi, dzieci Boże, które przez życie niosą własne krzyże. W opisywanym herbie lewy dolny krzyż, stanowiący część krzyża jerozolimskiego, został zastąpiony stylizowaną, złotą literą „M”, oznaczającą Matkę Bożą stojącą pod krzyżem Zbawiciela. Maryja - Matka Kościoła - zajmuje szczególne miejsce we wspólnocie Kościoła. To Ona przewodni Kościołowi pielgrzymującemu. Złota litera „M” na niebieskim tle jest monogramem Maryi prowadzącej do Chrystusa, wskazuje na „Gwiazdę Przewodnią”.

W centrum krzyża jerozolimskiego bp Piotr umieścił gołębicę - symbol Ducha Świętego. Trzecia Osoba Trójcy Świętej jest szczególnym Darem dla wierzących - „który od Ojca i Syna pochodzi”. Duch przypomina Kościołowi o Bożym dzieciństwie, zwłaszcza wtedy, gdy uwalnia serca od grzechów i przywraca stan łaski uświęcającej. Jest Pocieszycielem, Parakletem, który prowadzi Kościół.

Krzyż jerozolimski w herbie bp. Przyborka to nawiązanie do studiów biblijnych w Jerozolimie, znak miłości do Pisma Świętego oraz odniesienie do misji poznawania i przekazywania piękna i prawdy Biblii. Krzyż wraz z symbolem Matki Bożej przywołuje wspomnienie herbu św. Jana Pawła II. Podobieństwo wykazuje tynktura tarczy i wspomniana złota litera „M”. To znamienne odesłanie, gdyż w latach pontyfikatu polskiego papieża bp Piotr rozeznawał osobiste powołanie do służby Bożej, wtedy też rozpoczął kapłańską posługę.

Niebieska tynktura tarczy herbowej oznacza niebo - cel pielgrzymujących przez ziemię dzieci Bożych. Barwa czerwona odnosi się do tajemnicy męki i śmierci Zbawiciela. Na krzyżu z Jego przebitego boku narodził się Kościół i tam wzięły początek sakramenty Kościoła. Czerwień ma też konotację apostolską - jej obecność w herbie przypomina nie tylko o udzielanych dzieciom Bożym darach Ducha Świętego, ale i o zadaniach głoszenia Ewangelii aż po krańce świata. Czerwony kolor jest symbolicznym podkreśleniem męstwa w wyznawaniu wiary w Zbawiciela oraz wezwaniem do świadectwa, według Jego słów: „Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie [...] i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

Srebrna szarfa z dewizą biskupiego posługiwania stanowi komentarz i wskazówkę do symboliki

tarczy herbowej bp. Piotra. Jego zawołanie biskupie „*Jesteśmy dziećmi Bożymi*” pochodzi z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian: „*Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi*” (Rz 8,16). Bp Piotr Przyborek wskazuje na istotę bycia dzieckiem Bożym, która kryje się w znaczeniu nowotestamentalnego terminu „*hyiothesia*” użytego przez Apostoła Narodów w tym samym Liście do Rzymian: „*Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojcze!»*” (Rz 8,15). To greckie słowo oznacza adopcję ze strony Boga, usynowienie, uznanie za mających prawo dziedziczenia - „*Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale*” (Rz 8,17). Wskazuje też na jedną z podstawowych i najprostszych prawd chrześcijańskiej wiary, która pozwala człowiekowi wejść w intymną relację z Bogiem, do czego wzywał sam Zbawiciel, ucząc Apostołów modlitwy: „*Kiedy będziecie się modlić, mówcie: Ojcze...*” (Łk 11,2).

Dewiza herbowa bp. Przyborka stanowi wyraźne odniesienie do chrztu św., przez który ludzie zostają włączeni w tajemnicę męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, stają się dziećmi Bożymi i członkami wspólnoty Kościoła. Zawołanie „*Jesteśmy dziećmi Bożymi*” jest również programem jego pasterskiej posługi. Budując Kościół, chce on głosić dzisiejszemu światu prawdę o Bogu, który pragnie zbawienia wszystkich ludzi i który za nich ofiarował swojego Jedyne Syna. Wzorem dziecięctwa Bożego, wpisanego w tę pasterską posługę, jest dla Kościoła Maryja - Córka Boga Ojca, Matka Zbawiciela i Oblubienica Ducha Świętego. Ona bowiem uczy ludzi wierzących wypełniania woli Bożej w codzienności. (por. Łk1, 28; J 2,5)

ks. ALBERT WARSO

Zawołanie: Jesteśmy Dziećmi Bożymi

Zawołanie Biskupa Piotra pochodzi z Listu do Rzymian, w którym czytamy: „*Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi*” (Rz 8,16).

Na mocy Chrztu Świętego zostaliśmy włączeni w Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa, który przez te paschalne tajemnice uwolnił nas spod władzy szatana, przyniósł nam usprawiedliwienie i potwierdził, że Bóg pragnie dla nas zbawienia: „*Z Chrystusem pogrzebani jesteście w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił*” (Kol 2,12). Bóg w Słowie, które stało się ciałem, przywrócił nam godność dzieci Bożych. Wcielenie Chrystusa

pokazuje, że jesteśmy Jego braćmi, a więc także dziećmi Boga. Jesteśmy nimi jednak w inny sposób niż Jezus - On bowiem jest Jednorodzonym Synem Bożym. Z pomocą w zrozumieniu tej prawdy przychodzi greckie słowo *hyiothesia*, którego używa św. Paweł, pisząc do Rzymian: „*Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojcze!»*” (Rz 8,15). Apostoł Narodów, używając słowa *hyiothesia*, podpowiada, w jaki sposób stajemy się dziećmi Boga. Jesteśmy adoptowani przez Miłość. Apostoł mówi o naszym usynowieniu, czyli o uznaniu nas za zdolnych do dziedziczenia: „*Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale*” (Rz 8,17).

Dzieci Boże mają prawo nazywać Boga Ojcem! Taką postawę powinniśmy mieć względem Stwórcy - stawać przed Nim jako Boże dzieci, pełne zaufania wobec Ojca. O tym przypomina nam zawsze Duch Święty: „*A Poczyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem*” (J 14,26). Paraklet, który jest naszym Obrońcą przed Szatanem, czyli Oskarżycielem, przypomina nam o dziecięctwie Bożym szczególnie wtedy, gdy uwalnia nasze serca od grzechów, przywracając nam stan łaski uświęcającej.

Zawołanie Biskupa Piotra wskazuje na jedną z podstawowych i najprostszych prawd chrześcijańskiej wiary, która pozwala człowiekowi wejść w intymną relację z Bogiem, do czego wzywał sam Zbawiciel, ucząc Apostołów modlitwy: „*Kiedy będziecie się modlić, mówcie: Ojcze ...*” (Łk 11,2).

Maryja, Matka Syna Bożego, Oblubienica Ducha Świętego i Córka Boga Ojca, uczy nas pełnej zaufania postawy wobec Stwórcy, wyprasząc nam łaskę życia jako Bożych dzieci.

ks. MATEUSZ TARCZYŃSKI

Biskupi tytularni Musti di Numidia

1. Salvatore Gristina biskup pomocniczy Palermo (Włochy) [16 lipca 1992 - 23 stycznia 1999]
2. Andrej Glavan biskup pomocniczy Lublany (Słowenia) [13 maja 2000 - 7 kwietnia 2006]
3. Peter Štumpf biskup pomocniczy Mariboru (Słowenia) [24 maja 2006 - 28 listopada 2009]
4. Paolo Martinelli biskup pomocniczy Mediolanu (Włochy) [24 maja 2014 - 1 maja 2022]
5. Piotr Przyborek biskup pomocniczy Gdańska (Polska) od 6 lipca 2022.

d.A.

PRYMICYJNE SŁOWO PARAFIAN Z GDAŃSKA BRZEŻNA

Ekscelencjo, Księżę Biskupie Piotrze!

Z wielką radością przyjęliśmy informację o tym, że wola Papeży Franciszka została podniesiona do godności biskupiej. Twoja nominacja jest jakże pięknym darem w roku jubileuszowym 100 – lecia powstania naszej parafii. Dziś w imieniu wspólnoty parafialnej Świętego Antoniego w Brzeźnie dziękujemy Ci, za odprawioną w Twojej rodzinnej parafii Mszę świętą Prymicyjną i wygłoszone Słowo Boże. Właśnie tutaj, Ekscelencjo, urodziłeś się, uczęszczałeś do przedszkola sióstr Benedyktynek. Jest to miejsce szczególne dla Ciebie, właśnie w tej świątyni zostałeś włączony do wspólnoty Kościoła przez Chrzest święty. Tu przyjąłeś sakramenty Pokuty, Eucharystii i Bierzmowania. Tu wzrastałeś we wspólnocie ministranckiej, żyjąc zgodnie z nauką Chrystusa. W naszej parafii narodziło się u Ciebie powołanie do kapłaństwa, którego pełnią są święcenia biskupie.

Twoje zawołanie biskupie „*Jesteśmy dziećmi Bożymi*” idealnie komponuje się z Twoim życiem. Pełnym intymnej relacji z Bogiem. Dziękujemy Ci, iż miejsce w którym wychowałeś się wciąż jest żywe w Twojej świadomości, miejsce do którego chętnie wracasz myślami, sercem i modlitwą.

Przyjęcie sakry biskupiej wiąże się z odpowiedzialnością i troską o Lud Boży. Dziękujemy Ci, iż podjąłeś się tego zadania we współczesnym niełatwym świecie. Krzyż Jerozolimski znajdujący się w Twoim herbie biskupim przywołuje umiłowanie Ziemi Świętej i Pisma Świętego. Od lat dzielisz się wiedzą i miłością do Biblii z wiernymi naszej Archidiecezji, między innymi poprzez katechezy w parafiach, wykłady w Szkole Biblijnej oraz za pośrednictwem czasopisma „Galilea”.

W herbie Ekscelencjo umieściłeś symbol Maryi. Życzymy Ci, aby Maryja Królowa Kapłanów była dla Ciebie opiekunką każdego dnia biskupiej posługi. W herbie jest również symbol Ducha Świętego. Niech Twoje słowa wypowiedane z serca pod Jego natchnieniem, będą dla nas drogowskazem w ziemskim pielgrzymowaniu do Niebieskiego Jeruzalem.

A tak zwyczajnie po ludzku życzymy Ci Księżę Biskupie, abyś zawsze był otoczony ludzką miłością i życzliwością. A zmartwienia i trudności w posłudze biskupiej niech będą u Ciebie rzadkością.

Dziękując za Twoją obecność wśród nas deklarujemy modlitewne wsparcie każdego dnia Twojej biskupiej posługi.

IRENA i GRZEGORZ RODZIK

Gdańsk Brzeźno, 21 sierpnia 2022 roku

SZCZĘŚĆ BOŻE, KSIĘŻE BISKUPIE!

Zakrystia Archikatedry w Gdańsku Oliwie, 20 sierpnia 2022 roku. Ks. Andrzej Sowiński proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie składa życzenia i pozdrowienia od siebie i od swoich Parafian nowo wyświęconemu Ks. Biskupowi dr. Piotrowi Przyborkowi.

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcia.i3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
 PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzeszyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.